

[2] Γότθοι δὲ οἱ ἐν Αὐξίμῳ, Φράγγων μὲν ἀφίξεως πέρι οὐδὲν πεπυσμένοι, ἀπειρηκότες δὲ πρὸς τὴν ἐκ Ῥαβέννης ἐλπίδα οὗτῳ μέλλουσαν, αὖθις μὲν Οὐίτιγιν διενοοῦντο μαρτύρεσθαι, λαθεῖν δὲ τῶν πολεμίων τὴν φυλακὴν οὐχ οἶοι τε ὄντες ἐπένθουν. [3] Μετὰ δὲ τῶν τινα Ῥωμαίων, Βέσον γένος Βουρκέντιον ὄνομα, ὑπὸ Ναρσῆ τεταγμένον τῷ Ἀρμενίῳ, μόνον ιδόντες ἐς μέσην ἡμέραν φυλακὴν ἔχοντα, ώς μή τις ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν πόαν ληψόμενος ἵοι, ἐς τε λόγους αὐτῷ ξυνῆλθον ἐγγυτέρω ἥκοντες καὶ τὰ πιστὰ δόντες ώς οὐδὲν ἐς αὐτὸν κακουργήσωσι ξυγγενέσθαι σφίσιν ἐκέλευον, ἔσεσθαί οἱ μεγάλα ἐπαγγειλαμένοις παρὰ σφῶν χρήματα. [4] Καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγένοντο, ἐδέοντο τοῦ ἀνθρώπου οἱ βάρβαροι ἐπιστολὴν τινα ἐς Ῥάβενναν διακομίσαι, τάξαντες μέν οἱ ἐν τῷ παραυτίκα χρυσίον ρήτὸν, πλέον δὲ ὑποσχόμενοι δώσειν, ἐπειδὴν σφίσιν Οὐιττίγιδος γράμματα ἐπανήκοι φέρων. [5] Τοῖς δὲ χρήμασιν ὁ στρατιώτης ἀναπεισθεὶς ὑπουργήσειν τε ὡμολόγησε ταῦτα καὶ ἐπιτελῆ ἐποίησε τὴν ὑπόσχεσιν. Γράμματα γοῦν κατασεσημασμένα λαβὼν ἐς Ῥάβενναν κατὰ τάχος ἀφίκετο. Καὶ Οὐιττίγιδι ἐς ὅψιν ἐλθὼν τὴν ἐπιστολὴν ἐνεχείρισεν. [6] Ἐδήλου δὲ τάδε· Ὅπη μὲν ἡμῖν τὰ παρόντα ἔχει σαφῶς εἴσεσθε, πυνθανόμενοι ὅστις ποτὲ ὁ τῆς ἐπιστολῆς παραπομπὸς εἴη. [7] Γότθῳ γὰρ ἀνδρὶ ἔξω γενέσθαι τοῦ περιβόλου ἀμήχανά ἐστι. Τῶν δὲ βρωμάτων ἡμῖν τὸ εὐπορώτατον ἡ παρὰ τὸ τεῖχος πόα τυγχάνει οὖσα, ἥς γε ἡμῖν οὐδὲ ὅσον ἄψασθαι τανῦν ἔξεστιν, ὅτι μὴ πολλοὺς ἀποβάλλουσιν ἐν τῷ ὑπὲρ ταύτης ἀγῶνι. Ταῦτα ἐς ὅ τι ἡμῖν τελευτήσει σέ τε χρὴ καὶ Γότθους τοὺς ἐν Ῥαβέννῃ λογίζεσθαι.

[8] Ταῦτα ἐπεὶ ὁ Οὐίττιγις ἀνελέξατο, ἀμείβεται ὕδε· Ἀναπεπτωκέναι δὲ ἡμᾶς, ὁ φίλτατοι ἀνθρώπων ἀπάντων, οἰέσθω μηδεὶς, μηδὲ ἐς κακίας τοσόνδε ἥκειν ὥστε ῥῷθυμίᾳ τὰ Γότθων καταπροεσθαι πράγματα. [9] Ἐμοὶ γὰρ ἔναγχος ἡ τε τῆς ἔξόδου παρασκευὴ ώς ἔνι μάλιστα ἥσκητο καὶ Οὐραῖας παντὶ τῷ στρατῷ ἐκ Μεδιολάνου μετάπεμπτος ἥλθεν. [10] Ἀλλ' ἡ Φράγγων ἔφοδος παραδόξως ἐπιπεσοῦσα πάντα ἡμῖν τὰ ἐν παρασκευῇ ἀνεχαίτισεν, ὥν ἔγωγε οὐκ ἀν τὴν αἰτίαν δικαίως φεροίμην. [11] Ὅσα γὰρ μείζω ἡ κατὰ ἀνθρώπου δύναμιν ἐστι καὶ τοῖς ἐπταικόσι τὸ ἀνεγκλήτοις εἶναι χαρίζεται, τῆς τύχης ἐφέαυτὴν ἐπισπωμένης ἀεὶ τὰ ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐγκλήματα. [12] Νῦν μέντοι (καὶ γὰρ

Θευδίβερτον ἐκποδὼν ἡμῖν γεγενῆσθαι ἀκούομεν) οὐκ ἐς μακρὰν ὑμῖν, ἀν θεὸς θέλη, πάσῃ τῇ Γότθων στρατιᾷ παρεσόμεθα. [13] Χρὴ δὲ ὑμᾶς τὰ παραπίπτοντα φέρειν ἀνδρείως τε καὶ τῇ ἀνάγκῃ ἐπιτηδείως, λογιζομένους μὲν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν, ἷς ἔνεκα ἐκ πάντων ἀπολέξας ὑμᾶς ἐν Αὔξίμῳ κατεστησάμην, αἰσχυνομένους δὲ τὴν δόξαν, ἷν Γότθοι ἄπαντες ἐφ' ὑμῖν ἔχοντες Ῥαβέννης τε ὑμᾶς καὶ τῆς σφῶν αὐτῶν σωτηρίας προβέβληνται. [14] Τοσαῦτα γράψας Οὐιτπιγις καὶ χρήμασι πολλοῖς τὸν ἄνθρωπον δωρησάμενος ἀπεπέμψατο. Ὅς δὴ ἐς Αὔξιμον ἀφικόμενος, παρά τε τοὺς ἑταίρους τοὺς αὐτοῦ ἦλθε καὶ ἀρρώστημα ὅτι δή οἱ ἔνυμβεβηκέναι σκηψάμενος ἐς τε ἱερόν τι οὐκ ἄποθεν ὃν διὰ τοῦτο ἐσχολακέναι, κατέστη μὲν αὐθις ἐς τὴν φυλακὴν ἥπερ εἰώθει, λαθὼν δὲ ἄπαντας τοῖς πολεμίοις τὰ γράμματα ἔδωκεν, ἅπερ ἐς τὸ πλῆθος ἀναγνωσθέντα Ἔτι μᾶλλον ἄπαντας, καίπερ τῷ λιμῷ πιεζομένους, ἐπέρρωσε. [15] Διὸ δὴ προσχωρεῖν Βελισαρίῳ πολλὰ τιθασσεύοντι οὐδαμῆ ἤθελον. Αὐθις δὲ (οὐδὲ γὰρ σφίσι στράτευμα ἐκ Ῥαβέννης ἔξεληλυθὸς ἤγγελλετο καὶ τῶν ἀναγκαίων τῇ ἀπορίᾳ ὑπερφυῶς ἤδη ἤχθοντο) Βουρκέντιον πάλιν πέμπουσι, τοῦτο ἐν γράμμασι δηλώσαντες μόνον, ώς πέντε ἡμερῶν οὐκέτι τὸ λοιπὸν οἶοί τέ εἰσι τῷ λιμῷ μάχεσθαι. Ὅ δὲ αὐτοῖς ἐπανῆκεν αὐθις, Οὐιτπιγιδος ἐπιστολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπίσιν αὐτοὺς ἀναρτῶσαν.